

Smil til den onde verden

Hvad skal der til for at miste troen? Leonard Bernsteins udgave af Voltaires 'Candide' tester optimismen i en vild musical på Den Fynske Opera.

MUSICAL

Candide. Af Voltaire og Leonard Bernstein. Instr.: Markus Virta. Scen.: Sine Martinsen. Medv.: Mathias Hedegaard, Signe Sneh Schreiber, Anders Gjellerup Koch, Anette Bod, Mette-Maria Øyen, Tor Lind, solister og ensemble. Det Fynske Kammerorkester. Dir.: Mikkel Rønnow. Den Fynske Opera til 3. oktober.

Død, pisk, voldtaegt, hængning, jordskælv, krig, søroveri, bedrag, slavehandel, mere død og mere voldtaegt. Alt sammen skal den unge, blåøjede mand Candide opleve som en test af hans evindelige optimisme. Og alt sammen preller af på hans skudsikre lykkefilosofi.

Det er den alvorlige side af Den Fynske Operas nye opsætning af Bernsteins musical fra 1956. Den komiske er en løssluppen cocktail af sex, begær, skønsang, skrig og gråd, syngende dyr og døde medvirkende, der helt uforklarligt dukker op igen og igen.

At Candide er musical i rigtig høj fart helt ud til kanten, gætter man allerede for forestillingen - i hvert fald hvis man besøger toiletet på Den Fynske Opera. Ovenpå

varmer solistkorpset nemlig op i afsindige sangregistre og i meget høje styrkegrader. Det har de brug for - for de to timers musikforestilling går over stok og sten med et utal af scene- og kostumeskift, mange flere roller, end der er medvirkende, og en satirisk grundstemning på grænsen til det overgearede.

Der bliver sunget skønsang hele vejen. Mathias Hedegaard og Signe Sneh Schreiber, der er det virkelig vellykkede jubeloptimistiske kærestepar, kan både synge voldsomt udsmykket skønsang og tynde stemmen helt ud i snorlige musicalsang, når der er brug for det - og kombinationen giver en dejlig afslappet forestilling.

Det er stærkt og underholdende på samme tid. Helt basalt griner man rigtig meget undervejs af de utallige crazy-komiske ideer - men de svigter aldrig forbindelsen til den i dag lidt fjerne filosofiske diskussion, som ligger under det hele. Og pointen - Candides naive tilgang til verden som basis for tyk politisk og religiøs satire - er sylespids.

BERNSTEIN SKREV SIN musical som et forsøg på at skrive en operette over Voltaires 200 år ældre roman. I korte træk er handlingen, at Candide lever et afsondret, lykkeligt og rigt liv, hvor han lærer, at han lever i den bedste af alle verdener, hvor alt er godt med et godt formål, som det tjener. Pludselige begivenheder fører ham ud i verden, hvor han mister sin elskede mindst fem gange, oplever alle former for politisk og religiøs hykleri og magtmisbrug. En verden, hvor den vigtigste drivkraft for alle, der har magt - og mange andre i øvrigt - er liderlighed og grådighed.

Scenesættelsen er så enkel, at det både passer til Den Fynske Operas økonomi og kan håndtere de mange skift som en leg. En rund, smuk træskive som scene i mid-

SNORLIGE. Kæresterne Signe Sneh Schreiber (billedet) og Mathias Hedegaard skifter afslappet mellem opera og snorlige musicalsang. Foto: Skovdal & Skovdal

en af salen, der med forskellige overdækninger kan bruges til flere verdensdele og havet imellem og tilgås af de medvirkende fra alle hjørner i salen, så en pæn del foregår blandt publikum. Det giver den fynske operas kendte intensitet og intimitet, som store scener har svært ved at tilbyde.

DEN TEMMELIG ABSURDE komedie fungerer glimrende, fordi de medvirkende har

et stort komisk talent med den helt nødvendige timing, der kan få selv fladpandede vittigheder og platte gimmicks til at leve. Dem er der en del af.

Hovedpersonerne er operasangere, mens en række af de øvrige roller er besat med skuespillere og musicalsangere. Det gør det selvfølgelig lidt uens i lydbilledet, hvor også balancen mellem de forskellige sangere er truet. Men skidt med det. An-

Den komiske er en løssluppen cocktail af sex, begær, skønsang, skrig og gråd

ders Gjellerup Koch, der virkelig ikke er kendt for sin sang, gør det rigtig godt som filosofilereren og fortælleren Voltaire selv - ligesom det gode ensemble, der spiller alt fra pirater og brægende får til spanske kvindekøbmænd, vidner om en forestilling med en usædvanlig fin bredde på Den Fynske Opera.

HENRIK FRIS
kultur@pol.dk